

KVINDESTEMMERETS-BLADET.

Oversigt over Stemmeretsarbejdet i de Lande, der med Danmark er indtraadt i Alliancen.

Udgivet af Kvindevalgretsklubben.

Led af: »The International Woman Suffrage Alliance«.

Prisen fra Oktober 1910 til Oktober 1911 er 2 Kr.
Der udkommer et Blad en Gang om Maanedn.
Det kan bestilles paa alle Postkontorer.

Englands Konstitution.

I England er Kongen Statens øverste Magt i Krig som i Fred; den øverste Herre over Jordgrunden; Kilden til Retfærdighed og Ære samt Kirkens øverste Hoved. Han har den Rettighed at kunne forkaste Parlamentets Lovforslag (hvilken Rettighed imidlertid ikke er bleven udøvet siden Aaret 1692). Som Generalissimus eller første militære Autoritet i Kongeriget, har han den eneste Magt til at rejse Flaader og Arméer, som paa den anden Side bliver modbalanceret ved Nødvendigheden af at faa Forstrækning af Pengemidlerne fra Parlamentet. Som Kilde til Retfærdighed og Bevarer af Freden i Kongeriget har han alene Retten til at oprette Rettergange, ligesom alle Domstole er udgaaede fra Kronen. Som Raadgiver har han et Gehejmerraad samt Ministeriet.

Oprindelsen til det Britiske Parlament maa vi søge i de sachsiske Thing (Witenagemots). Disse fortsættes gennem den normanniske Tid. Under Henrik den 3dies Regering finder vi ikke alene Baroner og de høje Gejstlige men ogsaa Riddere og Borgere indstævnedes dertil. Disse dannede *de tre Stænder*, som vi nu nævne som: de gejstlige Herrer, de verdslige Herrer samt de Borgerlige.

Under Edward den 3dies Regering deltes Stænderne i *to* Dele. Ikke alle Pairer var berettigede til Sæder i Lordernes Hus eller Overhuset men kun de, som udtrykkelig var indstævnedes af Kongen. Tallet er ubestemt men kan udvides efter Kronens Godtykke. Men Kronen kan imidlertid ikke berøve en Pair den Værdighed, den engang har givet ham.

Parlamentet er ikke vedvarende men bliver indstævnet og opløst af Kronen. Al Given Subsidier eller parlamentarisk Hjælp sker af *Underhuset*. Pairerne har ingen Ret til at gøre Ændringer, men kan kun enten vedtage eller forkaste Finantsloven. En Opløsning af Parlamentet kan kun ske ved Kronen eller ved Udlobet af de 7 Aar, for hvilke Underhuset er valgt, da Opløsningen bliver obligatorisk.

Underhuset har al Bestyrelse af Finantserne i sine Hænder.

Under Navn af en Konstitution eller arveligt Monarki er den Britiske Regering lagt i Hænderne paa en Konge og to Huse i Parlamentet, nemlig Overhus og Underhus, 3: Lordernes Hus og de folkevalgte Repræsentanters Hus. De Love, som gaar igennem disse 2 Huse og erholder Souverainens Samtykke bliver Love for Landet. Men under denne Form kan Centrum for den virkelige Magt i høj Grad, forandres og saaledes er det sket i Storbritannien i de 2 sidste Aarhundreder. Souverainens Ret til Veto (hans Ret til Forkastelse) ligeoverfor Parlamentsakter er gaaet af Brug, medens Underhuset 3: Repræsentanternes Hus, som Udtryk for den nationale Villie som en Helhed, er bleven det virkelige Centrum for Magt og Indflydelse.

Annie Kenney.

Den folkelige Rettighed og den folkelige Frihed er sikrede ved den Kendsgerning, at den mest indflydelsesrige Del af Lovgivningen er sammensat af Medlemmer, der afhænger af de folkelige Valgkredsers Tillid og Fortroende. Skøndt Parlamentets Magt kan betragtes som ubegrænset maa den altid vige for et bestemt og klart Udtryk af *den offentlige Mening*.

Man har ofte sagt, at Storbritanniens Konstitution for en stor Del er *en uskrevet Lov*, og at denne uskrevne Lov bestandigt modtager Tilskud og lempes sig efter Tidens Behov og Nu'ets Krav.

Denne naturlige Bøjelighed af den britiske Konstitution er en af dens største Fortjenester, hvori den fordelagtigt udskiller sig fra andre Landes mere stive Systemer.

Et af de bedste Eksempler paa denne uskrevne Lovs stille Vækst er den Stilling som Kabinettet 3: Regeringen, beklæder. Det er en Stilling, som aldrig er bleven officielt anerkendt ved nogen Parlamentsakt, og som er helt ukendt af *den skrevne Lov*. Alligevel er den faktisk den højeste udøvende Myndighed i Kongeriget, skøndt denne Myndighed nominelt ligger i Souverainens Haand. Den engelske Konstitutions Hemmelighed kan beskrives som en tæt Forening — ja næsten en Sammensmeltning — af den lovgivende og den udøvende Magt. I vore Lovbøger fremhæves, at vor Konstitutions Kendemærke er, at den lovgivende og den udøvende Myndighed er fuldstændigt adskilte. Sandheden er imidlertid den, at Konstitutionens Fortjeneste i Stedet berøber paa den lovgivende og udøvende Myndigheds forunderlige Tilnærmelse til hinanden.

Det forenende Baand er *Kabinettet*. Ved dette nye Ord menes den Komité, der er valgt ud af *den lovgivende Forsamling* til at være den udøvende Myndighed.

(Blackie's Modern Cyclopedia.)

Konflikten mellem Regering og Overhus.

Ser man nærmere til, saa er Kilden til al den Ufred, der for Tiden hersker i England